

[Grethe Fenger Møller]

arbejdsministeriet kan udføres. Og så må vi alligevel sige, at der findes altså, takket være ytringsfriheden, en embedsmand i arbejdsministeriet, en kontorchef, der beskæftiger sig med arbejdsløshedsproblemerne, der mener, at der er en sammenhæng mellem størrelsen af dagpengene og lønudviklingen, og at de høje dagpenge er en faktor, som bevirker, at folk ikke søger ud på arbejdsmarkedet, at de ikke har den tilstrækkelige motivering. Vi ønsker vel alle sammen, at de arbejdsløse kan få arbejde, men det kræver, at de arbejdsløse er indstillet på at søge arbejde, og derfor må vores bestræbelser gå ud på at motivere de arbejdsløse til at finde arbejde. Derudover må vi sætte andre projekter i gang, således at vi kan få skabt flest muligt arbejdspladser for dem.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Fru Grethe Fenger Møllers mange ord kan jo ikke dække over de kyniske og verdensfjerne synspunkter, man har nedlagt i dette forslag.

Nu har fru Grethe Fenger Møller her fra talerstolen måttet erkende, at når folk i måneder, i halve og hele år har søgt og søgt for at få beskæftigelse og ikke har fået det, mister de modet og bliver kørt psykisk ned, og så siger fru Grethe Fenger Møller, at de skal hjælpes. De skal hjælpes på den måde, at man vil straffe dem ved at nedsætte deres understøttelse. I kan blive kørt endnu længere ned psykisk. Det er den måde, de konservative vil hjælpe på.

Kaj Poulsen (S):

Jeg må sige, at jeg blev lige så chokeret som hr. Kaj Hansen over fru Grethe Fenger Møllers udtalelser herom, at det incitament, folk skulle have for at søge arbejde, var at gøre dem sultne. Jeg synes, fru Grethe Fenger Møller skulle sige det rent ud. Jeg tror, det her drejer sig om, at fru Grethe Fenger Møller har været ude at gå en tur i København og er kommet ned omkring Peblingesøen, hvor ænderne er sultne, og så spiser de af hånden. Jeg tror, fru Grethe Fenger Møller har fundet ud af, at når blot de arbejdsløse bliver sultne, så spiser de af hånden, og så stiller de sig op uden for fabrikkerne, som man gjorde det i 1930'erne. Jeg synes, det er

en grov måde at være over for de arbejdsløse på. Fru Grethe Fenger Møller må huske på, at det, vi taler om her, er mennesker, ikke rapænder.

Flygaard (DR):

Jeg synes, debatten i denne omgang har afsløret, at man kan dele tingets medlemmer op i to grupper: den, for hvem kampen imod arbejdsløsheden bliver det centrale, og den, for hvem kampen mod understøttelsen for så vidt bliver det centrale. På den baggrund synes jeg i høj grad at arbejdsministeren har grund til at glæde sig, for der er jo ingen tvivl om, at der er et flertal for arbejdsministerens opfattelse. Men skulle man nære håb om at få de konservative til at acceptere de 90 pct., skal man vel gå en konservativ vej i den forstand, at man først fik vedtaget et forslag om at gå fra 90 pct. til 92 pct., for så kunne det måske være god konservativ politik at foretrække de 90 pct.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Kaj Hansen, at jeg har ikke måttet erkende under denne debat, at der var psykiske vanskeligheder forbundet med at være arbejdsløs, det er noget, jeg har vidst hele tiden, og jeg mener fortsat, at vi hjælper de arbejdsløse bedst ved så stærkt som overhovedet muligt at incitere dem til at søge arbejde. Jo længere tid der går med at være arbejdsløs, jo sværere bliver det at søge arbejde igen.

Til hr. Kaj Poulsen vil jeg gerne sige, at Peblingesøen kender jeg ikke så meget til, selv om jeg godt kender søerne i området. Men jeg synes, det er en fantastisk gammeldags måde, hr. Kaj Poulsen ytrer sig på og betragter arbejdsløshedsproblemet på. Man skulle tro, at hr. Kaj Poulsen befandt sig i 1920'erne eller 1930'erne endnu og slet ikke har nogen forståelse for de ændringer, der er sket i samfundet siden da, og de problemer, som vi har i vores nuværende beskæftigelsessituation.

Så vil jeg gerne sige, at dette drejer sig ikke om, hvorvidt folketinget skal deles i nogle, der kæmper mod arbejdsløsheden, og andre, der kæmper mod understøttelsen. Så har man ikke forstået vores forslag rigtigt. Vi ønsker at bekæmpe arbejdsløsheden, og vi